

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 31359/2023
13.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Данило Петровић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., свих са боравиштем у Републици ..., чији је пуномоћник Рудин Лагунцић, адвокат из ..., ради наканде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Апелационог суда у Нишу Гж 3454/2023 од 14.09.2023. године, у седници одржаној 13.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3454/2023 од 14.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3454/2023 од 14.09.2023. године, ставом првим изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужених и потврђена пресуда Основног суда у Лебану П 519/19 од 14.03.2023. године у ставу другом изреке, којим је одбијен тужбени захтев за накнаду штете преко досуђеног износа од 50.250,00 динара до траженог од 618.750,00 динара. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу трећем изреке, тако што су тужени обавезани да тужиоцу на име парничних трошкова исплате 61.800,00 динара.

Против решења о трошковима поступка садржаног у ставу другом изреке пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, због погрешне примене чланова 153. и 154. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23) Врховни суд је утврдио да је ревизије недозвољена.

Одредбама члана 28. ЗПП прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајема прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само

вредност главног захтева (став 1.); камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

Тужилац је ревизију изјавио само против одлуке о трошковима поступка, који се по напред наведеним одредбама не узимају у обзир приликом утврђивања вредности предмета спора, па је без значаја чињеница што је другостепеном пресудом одлука о трошковима преиначена, пошто нема места примени одредби члана 403. ЗПП, које регулишу општи режим дозвољености овог ванредног правног лека.

Из изнетих разлога, ревизија није дозвољена, па је одлука у изреци донета на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић